

"לעורר ליבי"

מאמר שבועי לבני ישיבות ואברכים

פרשת וירא תשפ"ו

מאיך בא ננסה לדמיין איך הרגיש החייל שקיבל את החטופים לידיו... איזו שמחה איזו התרגשות... רגשות של שנתיים התנקזו לרגע אחד!!!

יש לי שאלה: מה ההבדל בין מקבל החטופים לבין משחרר המחבלים? שניהם בעצם מאותו מטבע, שניהם גרמו לחטופים להשתחרר, אז מה בכל אופן ההבדל בניהם? הרי אם משחרר המחבלים לא היה פותח את דלת הכליאה, החטופים היו נשארים במנהרות, נו, אם כך שניהם הוציאו את החטופים ממסגר נפשם, אז מה בכל אופן ההבדל???

עכשיו מגיע היסוד הגדול!!! זה ששחרר את המחבלים עסק ב"אמצעי" החייל שקיבל את החטופים עסק ב"מטרה" לעסוק במטרה, זה העיקר, לעסוק באמצעי זה מטריח מעצבן, לא כיוף בכלל.

מעשה באירוע טראגי, אחד מתלמידי החכמים הגדולים בבני ברק שיכל את בתו, לאחר למעלה משנה שהיא הזדככה ביסורים קשים, בלוויה ספד לה אביה הגדול ובין הדברים הוא אמר הרבה שואלים איפה התפילות הרי התפללנו כל כך הרבה ולבסוף היא נפטרה, נו אז מה? התפללנו לשווא??

ציפיתי שהוא יענה שהתפילות עזרו לחולים אחרים, או שהתפילות גרמו למשיח לבוא לפני מועדו, אבל לא! הוא לא ענה את זה, אמנם אני עדיין חושב שזה גם תשובה נכונה, אבל הוא ענה תשובה מעניינת, הוא ענה שהתפילות היו צריכים להיות, ולכן הם היו וזהו!

אתה מבין מה הוא אמר? בעצם הוא הטיל פה פצצה!! זה לא שיש פה חולה אז צריכים להתפלל, לא ממש לא! צריכים להתפלל אז יש פה חולה! בעצם יש פה חידוש עצום! תפילה זה מטרה זה לא אמצעי.

אנחנו ניגשים לתפילה כשנוררים מבקשים ים של בקשות, מסתבכים בהשיבה שופטינו, ולא יודעים על מה לכוון, צריכים ששופטי ופצרי"י בית המשפט העליון יציקו לנו בשביל שנצליח לכוון שמה...

יש לנו שתי אפשרויות איך להתפלל, יש לנו שתי אפשרויות איך לתפוס את המושג תפילה שאנחנו בין כה עושים, האם כאמצעי או כמטרה, האם נמאס לנו מהמינוס, ונמאס לנו מהשכן, ונקעה נפשנו מבושות שהילדים שלנו לא מרוויים אותנו בנחת, ואנחנו מחפשים שידוך לבן בת כבר הרבה זמן, והפתרון לכל הבעיות זה תפילה... זה תפיסה של תפילה כאל אמצעי, כשהתפילה היא אמצעי, התפילה מהשפה ולחוץ,

שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד צעקה הרבה

מעומק ליבה רטטה הזעקה

בהתרגשות עצומה בעין רטובה

ה' הוא האלוקים כך הייתה האוירה

בגשר המיתרים בכניסה לבירה

מבהיל לחשוב, שככה בדיוק יראה היום הגדול, ככה יתגלה על עולמו אדון הכל

המוני יראים ושלמים עומדים בכניסה לציון, וצעקים יחוד השם בעולם... בקרוב ממש...

אנחנו בעולם שמי שנשמע קולו ברמה, זה קבוצת אנשי תקשורת שפלים, שונאי ישראל, או קבוצות זקנות שיוצאות כל מוצ"ש לצמתים וצועקים מסרי שנאה למתחרים ולחרדים...

ופה? פה הגיעו אנשים שמעולם לא יצאו מבית המדרש, קולם לא נשמע לעולם, הם לא עונים לסקרים אינטרנטיים וגם לא לסקרים טלפונים... לא מחשיבים אותם בשום סטטיסטיקה, היו שמה אנשים שחלקם אפילו לא תראה בבית המדרש, כי הם לומדים בחדר שקט... איי רגעים שכאלו... רגעי קדושה על ידי אנשי הקדושה... עצרת למזכרת, להיזכר ולבכות... להיזכר ולהזכיר... אין מילים... פשוט לטפוח על השכם של עצמנו.

אברך/בחור יקר. יש לך הערה על העלון? אשמח לשמוע אותה, אני זקוק להבנה שלך, אני זקוק לראיה של הדברים מהזווית שלך, אני זקוק לקוק שלך, אני וכל יתר קוראי העלון

הוא סובב את המנעול ופתח את הדלת למחבלים...

בהושענא רבה שוחררו מבתי הכלא אלפי רוצחים עם דם על הידיים, בא ננסה לדמיין איך היה התחושה של זה שפתח להם את המנעול של חדר הכליאה... מסתמא תחושה קשה מאוד... לתת יד לשונא יהודים, רוצח שפל... אמנם זה מה שצריך לעשות {למאן דאמר שאכן כך} אבל זה לא נחמד לפתוח לו את הדלת... עושים את זה בשביל המטרה שישתחררו בתמורה חטופים אומללים השרויים במנהרות הרשע שנתיים תמימות...

כשהתפילה היא אמצעי אנחנו מחפשים את המניין שנוסע על התיב המהיר ביותר.

אותו דבר בגידול ילדים, אפשר לתפוס אותו בשתי צורות אמצעי ומטרה.

אמצעי פירושו שהגידול היומיומי הוא אמצעי, והמטרה היא להשאיר שם בעולם ולגדל דורות המשך של עם ישראל, או שהגידול היומיומי הוא מטרה בפני עצמו.

שהגידול הוא אמצעי למטרה של דורות ישרים מבורכים, אז ההליכה לגינה עם הילדים נהפכת לבלתי נסבלת, למי שניסה... וכשאתה מבין שאתה צריך לקרוא לילד סיפור לפני השינה, זה נהפך לסיוט, לך ולילד...

אבל אם זה מטרה, אז אתה נהנה הוא נהנה, הילד שלך מגיע בחזור מהגן ומספר לך שהם היו במגלשה הירוקה, וזה היה מאוד מאוד מאוד מפחיד, תקשיב לו תהיה נוכח בסיפור שלו, תראה את זה כמטרה...

אם אתה מבין שעכשיו אתה לא אמור להקשיב לו אלא ללכת ללמוד תגיד לו צדיק שלי, המתנה הכי גדולה שאבא יכול לתת לבן שלו זה אבא שלומד תורה, מצטער אני זו לכולל... מצויין, אבל אם החלטת שכעת אתה מקשיב לילדה ולסיפוריה, אז תקשיב ותלהב, תקשה קושיות... תראה את זה כמטרה בפני עצמה.

אותו דבר בלימוד תורה שאתה לומד משנה, כאמצעי לסיימה, שאתה לומד מסכת כאמצעי לסיימה, וכן שאתה מעיין בסוגיא כאמצעי למטרה שהיא סיכום הכולל של הסוגיא עם הדינים העולים, הדרך תהיה רצופת מכשולים וקשיים... אתה לא נהנה מהמשנה לא מהגמרא והסוגיא מפרכת ביותר... מה גם שהזיכרון של הסוגיא יורד פלאים, כשאנחנו נוסעים על דרך ה"אמצעי"

אתה לומד סוגיא? המטרה היא להבין את מה כתב רש"י כאן, הבנת אותו? הגעת אל היעד! עכשיו תעבור לתוספות הבנת את השאלה? מעולה הגעת אל היעד! לימוד התורה לשמה, הוא רצוף תענוגות, אתה כל הזמן במטרה, אין לך מטרה למסור שיעור, אין לך מטרה להצליח במבחן, יש לך מטרה לשבת וללבו, לשבת ולגרוס, כשאתה במטרה, זה התענוג, כשאתה נוכח, זה הריפוי.

כמות הפניות על נושא הנוכחות לימדה אותי עד כמה הנושא המדובר תועלת, ללא הבדלי גיל, מגזר, מפלגה, וגזע.

המשנה ברורה (סימן צ' ס"ק כ"ח) הביא בשם הרדב"ז הלכה גבי אדם שנמצא בבית האסורים ונותנים לו לבחור יום אחד בשנה שיתנו לו את האפשרות להתפלל כדת וכדין עם מנין וכו' איזה יום יבחר, האם יום כיפור או שמוא ליל הסדר שיוכל לקיים והגדת לבנד, עונה הרדב"ז שיבחר את היום. ולא כי יש חשש שמוא ימות בכלא, אלא כי היום זה הכי חשוב...

מה עוזר לנו להרגיש נוכחות? התשובה האמיתית שום דבר!!! זה אמור לקרוא לבד, בעולם שהקב"ה ברא זה אמור לקרוא לבד!

מה מפריע לנו להרגיש נוכחות?? צורת החיים המודרנית, פלאפון נייד! כן גם כשר! אינטרנט מזיק לנוכחות, כן גם אינטרנט כשר, אבל לא נכנס לזה... וכמובן שכלל שהפלאפון או המחשב יותר מוגבלים, אני יותר משוחרר, וכשהם משוחררים, אני המוגבל...

הולך לו בחור/אברך לאיטו, ומחייג בפלאפון ל... ומתחיל להקשיב...

בעיני רוחו הוא מרכיב ממשלות... בונה קואליציות ומפרקם וטוחן זה בזה... יושב בקבינט המצומצם, מצומצם תרתי משמע... לא לפני שעבר לו בחדר הסגלגל שבבית הלבן תוך כדי לחיצת יד לגינג'י...

עד שהוא נרדם... ואז הסוללה מתרוקנת וקו הנעייס מתנתק, למחרת הוא חוזר לקרקע המציאות...

הוא נוחת לקרקע הנוכחות, לקרקע הכואבת, לקרקע בה הוא לא קשור לאף גורם, לא מקורב לאף חצר, סתם בחור...

להיות סתם בחור זה קשה, זה כואב, אני חייב את הקו נעייס שישכיח לי לרגע שיעביר אותי מהנוכחות הכואבת אל מציאות דמיונית בה הכל סוער ומעניין מרתק ומרגש...

וכן, אנשים פחות יראי שמים הבריחה מהנוכחות היא לא דרך נעייס אלא דרך הקרנות... ואני לא מתכוון להקרנות כימותרפיה.

אני רוצה להרגיש שאברך יותר מח"כ

ניגש אלי אברך בשאלה, כתבת שבוע שעבר שאברך הוא יותר טוב מחבר כנסת ע"ש במאמר ההוא, והתפלאתי עליך...

מה אתה גר בטאיוואן?? מה נפלת על הראש?? וכי יש מישהו מן הנהר עד הים שחושב שח"כ יותר מאברך??

אפילו החכיים יודעים את האמת... שנזר הבריאה זה אברך...

סליחה שאני אומר לך אבל אתה לא כותב עלון לאנאלפביתים לא למטומטמים ולא לילדי גן... תתחיל לכתוב דברים יותר על רמה...

בדקה הראשונה נאלמתי דומיה לא ידעתי מה לענות לו... ניסיתי לחשוב מהר מהר על תירוץ... אולי אני יגיד לו שהתכוונתי לרבותא קמ"ל שאברך הוא יותר טוב אפילו מחכיים תלמידי חכמים... אבל הוא כבר לא היה שמה כדי לקבל את תשובתי, מה גם שלא היה ברור לי עד כמה הוא יקנה את התירוץ הזה...

אבל, האמת, הוא נורא הרגיו אותי... באת לשאול שאלה? בשביל לקבל תשובה או כדי לקנטר?

טוב, הוא לפחות יותר טוב מאלה שאומרים את הביקורת ולא שומרים בבטן

כדור נגד פחדים

יום אחד ניגש אלי מישהו וביקש כדור מהגמ"ח תרופות, להרגעה, עוד יומיים הוא צריך לקבל תשובה על בדיקה רפואית, נפשו לא רגועה... הוא הוסיף ואמר לי אם היו אומרים לי, עכשיו את התוצאה! הייתי מקשיב בלי שום פחד! אבל כעת? כעת הוא לא מצליח להרדם! נשמע מוזר, אבל הסוד הוא שהקושי הוא בלהיות נוכח בפחד, ולכן הוא רוצה כדור. הקושי הוא בלחיות את הפחד.

בשנה האחרונה היה פה מלחמה בארץ הקודש עם האיראנים וגרורותיהם ימ"ש, היה לי חבר שישב שנה שלימה בבונקר עשר קומות מתחת לאדמה... ירדתי לשמה לבקרו, העזתי להוציא מהפה שלי את המילה פחדן...

אני פחדן? אני ממש לא מפחד, ענה לי הבונקריסט, אתם מפחדים כי אתם הולכים ברחוב, אני לא מפחד כי אני בבונקר...

נו מה אתה אומר? מי פה הפחדן? אנחנו או הוא? הוא הרי באמת לא פוחד, כי הוא מוגן!!! אנחנו לעומתו הרבה יותר חשופים לטילים, אנחנו הרבה יותר מפחדים ממנו...

לכולנו יש בונקר... אנחנו מתחבאים בו חזק חזק חזק... ואנחנו עוד בטוחים שאנחנו לא מפחדים... כולנו בונקריסטים

דיברתי בשבועות האחרונים על נוכחות, אנחנו הרבה מוסתרים עם שכבות בעובי העומד בסטנדרטים של התקן הישראלי לחדרי ממ"ד... כך שלהיות נוכח זה לצאת מהממ"ד {לא בשעת אזעקה חלילה, וגם לא בעשר דקות שאחרי האזעקה...}

ילדי הקשב, סובלים מזה שקשה להם להקשיב בשיעור למלמד, אבל הם סובלים מעוד משהו, הם סובלים מקושי להיות נוכח בכאבים שהם עוברים, כי הם לא חווים חוויה בצורה מרוכזת הם עוברים היישר לחוויה אחרת.

לתרומות, {המצילות את העלון} הארות והערות, וכן לקבלת העלון במייל N0527109698@GMAIL.COM

מעוניין להיות נציג העלון באיזור מגורך? צור קשר 0527109698

בכל אופן לאחר דקה ניגשתי לאברך בשאלה: אתה אומר שפשוט שאברך יותר חשוב מחבר כנסת, אתה אומר שפשוט שהזכויות של תורה שווים יותר מזכויות הח"כ...

אז למה אתה נרדם באמצע הלימוד??? לך לכנסת תראה איזה ריתחא הולך שם... עד כדי כך שצריך אבטחה...

אתה באמת חושב שאתה יותר חשוב מחבר כנסת?? אז למה אתה מרגיש מיושב בכולל מחכה למישהו שיציע לך משרה??? אתה חי בקונפליקט...

אתה חושב שאתה חושב שאברך יותר חשוב מחבר כנסת? כמו הבחור שרוצה לרצות לדעת ש"ס...

אני יסביר לך משהו, מי יותר חשוב זה שאלה שיכולה להישאל ולקבל תשובה אחת בלבד!! או אברך או ח"כ. שתינו מסכימים שהתשובה היא שהאברך יותר חשוב.

ימי אנחנו מרגישים שהוא יותר חשוב' זה שאלה שיש עליה 4000 תשובות בישיבת פונביז' ועוד 3000 תשובות בישיבת חברון... כל אחד יש לו תשובה אחרת... ופה אנחנו קצת מרגישים לפעמים חוסר ערך בתורה שאנחנו לומדים...

נו שוין למה זה חשוב כל השטויות האלה העיקר שהאמת הפשוטה כתוב בתהילים טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף... ודוד המלך ידע מה זה כסף!

אני יסביר לך למה זה חשוב, אם אני בתוך תוך ועוד חמש פעמים תוך תוכי מרגיש שחבר כנסת יותר חשוב מאברך, אני לא יבין למה קשה לי ללמוד... למה מתחשק לי להיות עוזר של עוזר? למה מתחשק לי להיות משב"ק של משב"ק של גדול פלוני? או למה לפעמים סתם מתחשק לי לצאת מהסדר ולהקשיב להבלים??? הרי תורה שווה יותר מכסף???

אבל אם אני יהיה נוכח, במציאות האמיתית שלפעמים אני מרגיש נחיתות מול ח"כ מול כבוד מדומה מול עושר ורכבי שרד, המציאות העגומה הזו תתגמד...

מסופר שפעם היה אדם כעסן גדול שנשלח לסטייפלער שיטפל בכעס שלו... הוא נכנס לחדר... הסטייפלער התחיל לעשות לו פרצופים מעוותים... עניים נושפות וכו' וכו' בלי לומר מילה ובלי להוציא הגה מהפה... לאחר רבע שעה אמר לו הסטייפלער, ראית איך הייתי נראה? ככה אתה נראה כשאתה כועס...

המראה הזו חשובה מאוד... אנחנו עושים דברים ולא שמים לב, כשמגיעה המראה היא גורמת לנו להתפקס על עצמנו, נכוחות זה גם מראה, תסתכל פשוט במראה של עצמך תראה את עצמך, תראה שכל מה שאתה מספר לילדים שלך בשולחן שבת תורה תורה ורק תורה, זה מהשפה ולחוץ, שים לב איך אתה רועד שאתה עובר ליד הנגיד... אני מציע שפעם הבאה שאתה עובר לידו תהרהר את הפסוק אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו...

חבל לנו להסתיר את עצמנו מעצמנו... אחרי זה שנצטרך עזרה, עצמנו לא יעזור לנו...